

INGEZONDEN

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zo nodig enige bekorting aan te brengen

MEDISCHE COÖRDINATIE COMMISSIE

Op de vergadering d.d. 5 December 1947 van de Medische Coördinatie Commissie, heeft haar Voorzitter, dr. E. KITS VAN WAVEREN, zijn mandaat ter beschikking gesteld, naar aanleiding van zijn publicatie in het *Nederlandsch Tijdschrift voor Geneeskunde*, Jaargang 91, No. 48, welke, hoewel geheel ongewild, de moeizaam verkregen samenwerking tussen Indonesiërs en Nederlanders, zou kunnen verstoren; een samenwerking, waarin de Medische Coördinatie Commissie onder inzet van al haar krachten, ook thans nog ten volle blijft vertrouwen.

De Medische Coördinatie Commissie heeft dit aftreden van haar voorzitter aanvaard, onder dankbetuiging voor zijn vele goede diensten in het verleden.

Amsterdam, 5 December 1947

C. M. DHONT,

secretaris der Medische Coördinatie Commissie

Na lezing van het bovenstaande bericht, aan welks formulering ten Departemente van Overzeesche Gebiedsdelen ik zelf deelnam, zal het den lezer duidelijk zijn, dat ik om zuiver politieke redenen aftrad als voorzitter van de Medische Coördinatie Commissie (M.C.C.). Het ministerie van Overzeesche Gebiedsdeelen (MINOG) en de leden van de M.C.C. voorzagen en vreesden ongunstige reacties van Indonesische zijde op verschillende passages in mijn artikel over de artsensituatie in Indië en betreurden deze publicatie, daar zij op een politiek uiterst precair moment geschiedde.

Omdat het MINOG en de leden van de M.C.C. zich op zeer duidelijke wijze wensten te distancieren van — de overigens in volkomen onschuld — begane politieke misstap mijnerzijds; omdat verder de grote propagandavergadering van 6 December ll. in het Indisch Instituut doorgang moest vinden en men meende, dat tegenover de Indonesische kringen deze vergadering niet zou kunnen doorgaan, indien ik als voorzitter van de M.C.C. aanwezig zou zijn en er zelfs het woord zou voeren, trad ik als voorzitter af, daar men de zaak hiermee gediend achtte.

Daar ik het voorrecht had de M.C.C. in de bewogen Meidagen van 1945 zelf op te richten en haar gedurende 2 $\frac{1}{2}$ jaar als voorzitter te leiden, hetgeen zeer veel tijd en energie vergde, spreekt het wel vanzelf, dat het mij bijzonder veel leed doet, haar thans te moeten verlaten en nog wel zó plotseling en onverwacht en om zülke volkomen buiten de materie van de M.C.C. zelf liggende redenen, als hierboven aangegeven. Bijkans het meest betreur ik dit nog, omdat ik gehoopt had als voorzitter van de M.C.C. wezenlijk te kunnen bijdragen tot de rehabilitatie der thans gemobiliseerde artsen, vooral van diegenen onder hen, die in Indië gemobiliseerd zijn en van wie ik er velen in Indië ontmoette.

Aan allen met wie ik mocht samenwerken in de afgelopen 2 $\frac{1}{2}$ jaar betuig ik mijn oprechte dank.

Amsterdam, 15 December 1947

E. KITS VAN WAVEREN

DE ARTSENPOSITIE IN INDIË

Het is mij bekend geworden, dat de Nederl. Vereeniging voor Tropische geneeskunde op 7 Dec. ll. een motie heeft aangenomen, waarin gezegd wordt:

1e. dat het oordeel over de Indonesische artsen, weergegeven in hoofdstuk V van mijn verslag in het *Nederl. Tijdschr. v. Geneesk.* Nr. 48, 1947, door een tot oordelen onbevoegde is uitgesproken,

2e. dat de Vereeniging zich in geen deele kan verenigen met de uitspraken over de Indonesische artsen, vervat in mijn verslag.

Ik moge hierop het volgende antwoorden:

ad 1e. In de inleiding van mijn verslag kan men op bl. 3432 het volgende lezen: